

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS

KUPIŠKIO RAJONO KOMITETO

IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ

DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

STALINO KELIU

Eina nuo 1946 metų

Kupiškis,

1961 m. kovo 25 d.

Šeštadienis

Nr. 25 (1508)

Kaina 2 kap.

Apie eilinio Lietuvos KP XIII suvažiavimo sušaukimą

Lietuvos KP Centro Komiteto VI plenumo
nutarimas, priimtas 1961 m. kovo 18 d.

1. Sušaukti eilinį Lietuvos Komunistų partijos XIII suvažiavimą 1961 m. rugsėjo 27 d.
2. Patvirtinti šią suvažiavimo dlenotvarkę:
 - 1) TSKP Programos projekto ir TSKP Istatų projekto svarstymas.
 - 2) Lietuvos KP Centro Komiteto ataskaitinis pranešimas.
 - 3) Lietuvos KP Revizijos komisijos ataskaitinis pranešimas.
 - 4) Lietuvos KP Centro Komiteto rinkimai.
 - 5) Lietuvos KP Revizijos komisijos rinkimai.
 - 6) Delegatų į eilinį TSKP XXII suvažiavimą rinkimai.
3. Nustatyti šias atstovavimo Lietuvos KP XIII nesį.

suvažiavime normas: vietos delegatas su sprendžiamuoju balsu nuo 90 partijos narių ir vienas delegatas su patariamuoju balsu nuo 90 kandidatų į partijos narius.

Delegatų į Lietuvos KP XIII suvažiavimą renkami sutinkamai su partijos Istatais uždaru (slaptu) balsavimu miestų, rajonų partinėse konferencijose ir rajonų partiniuose susirinkimuose. Delegatų nuo Vilniaus miesto partinės organizacijos renkami betarpiškai miesto rajonų partinėse konferencijose.

4. Miestų ir rajonų partinės konferencijos surengti 1961 metų rugsėjo mėnesį.

TSKP XXII SUVAŽIAVIMO GARBEI

Brigadai vadovauja KOMUNISTAS B. GLEMŽA

Tiek praėjusiais, tiek ir šiais metais visuose ūkiniuose darbuose „Alizavos“ kolūkyje pirmąja pirmosios brigados žemdirbiai. Brigadininku čia dirba Bronius Glemža. Didžiausias brigados žemdirbių laimėjimas praėjusiais metais buvo gausus kukurūzų derlius, kuris iš ha siekė daugiau kaip po 500 cnt žaliosios masės.

— Šiais metais išauginsime dar gausesnį ne tik kukurūzų, bet ir cukrinių runkelių derlių, — užtikrintai kalba brigadininkas B. Glemža.

Neseniai Bronius Glemža buvo priimtas kandidatu į šlovėngasias TSKP eiles. Dabar jaunas komunistas stengiasi, dirba dar geriau. Aktyviai kolūkinėje gamyboje dalyvauja ir jo žmona.

Pirmauja J. Juknevičiaus brigados žemdirbiai

„Norėlių“ kolūkio mechanizatoriai V. Smičius, J. Baltušis, L. Fergizas, V. Juknevičius ir kt. jau seniai užbaigę traktorių remontą. Dabar jie padeda gyvulininkystės darbuotojams — atveža pašarus, pakratys, į laukus veža mėšlą.

Nemažai plotai

žiemkenčių, dauglamečių žolių papildomai jau patręšti mineralinėmis trąšomis. Daugliausia žiemkenčių, dauglamečių žolių mineralinėmis trąšomis apšeta II brigadoje, kur brigadininku dirba Jonas Juknevičius. Šios brigados žemdirbiai geriausiai

paruošė ir visų kultūrų sėklą. Jie tvirtai žino, kad tik savalaikė pavasario sėja, gerai paruošti, išvalyti, patikrinti grūdai duos gausius derlius. O tai ir bus žemdirbių, mechanizatorių dovana TSKP XXII suvažiavimui.

V. EINIUS

Pagrindinį dėmesį — vietinėms trąšoms

Gerai pasiruošę sutinka trečiųjų septynmečio metų pavasarį „Naujo gyvenimo“ kolūkio žemdirbiai, mechanizatoriai. Čia pilnai atremontuota visa turima technika, prikabinamas inventorių. Kolūkiečiai, mechanizatoriai pagrindinį dėmesį, didinant laukų derlingumą, skiria vietinių trąšų sukaupimui, jų išvežimui į laukus. Pirmąja A. Misiūnas, L. Dešrys, J. Murolis, traktorininkai P. Varanauskas ir kt.

— Išauginti gausūs visų kultūrų derliai bus mūsų dovana Partijos XXII suvažiavimui, — kalbama kiekvienoje brigadoje.

V. VYŠNELIS
J. PUTINAS

SEPTYNMEČIO ŽYMNAI

NUOSTABIOS MŪSŲ DIENOS

Kada tėvelis pradeda pasakoti apie sunkų valstiečių gyvenimą buržuazijos valdymo metais, as tiesiog nerandu ramybės. Man tik dvidešimt metų, neteko pažinti to vargo, kurį pergyveno mano tėvai, paprasti darbo valstiečiai.

Dabar mes gyvename kolūkyje. Šviesus mūsų gyvenimas, šviesios mūsų dienos. Rodos, tik dirbki, gyvenki ir džiaukis. Nieko netrūksta, niekuo nesiskundžiame. Mūsų visa šeima dirba. Štai dėl ko mes turtingi ir laimingi!

— Netingėk dirbti, visko per akis turėsi. Juk sau dirbame! — sako dabar tėtis.

Tėtis ir mama dirba laukininkystėje. As gi pasirinkau gyvulininkystę. Jau kuris laikas, kaip melžiu visuomeninės karvės. Nesiskundžiu šiuo darbu. Kur ten! Karvių melžėjos darbą pamėgau visa širdimi. Nors, tiesą sakant, tai gana sunkus darbas, bet kai tą darbą mėgsti ir tau tik dvidešimt metų, niekad nepavargsti.

— Dar vieni kiti metai, — jau dabar girdėti kalbant kolūkio vadovus, — ir visose mūsų kolūkio trobose sužibės elektros lemputės. Elektros laidai nusities ir į fermas, o tada ne rankomis melšime, bet mechanizuotai...

Žinoma, tai bus. Mes tuo tikime! Ir ne tik mes — ir visi darbo žmonės!

O kaip gi mums sekasi dirbti?

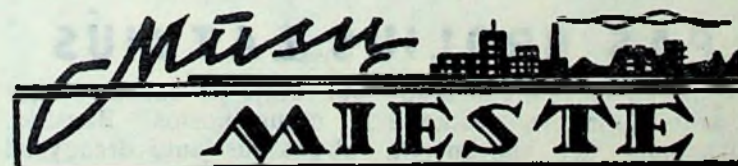
Neblogai. Praėjusiais metais savo prisiimtuošius socialistinius išpareigojimus — iš kiekvienos karvės primelžti po 2600 kg pieno — ne tik įvykdėme, bet dar ir viršijome.

Šiomet daug dėmesio kolūkyje skiriama bandos gerinimui ir papildymui. O antra, norint, kad dar daugiau būtų pagaminama kolūkyje pieno, reikalinga daug ir gerų pašarų, nuoširdaus ir atsidavusio melžėjų darbo. Visa tai bus — piešas plauks upėmis!

Šiomet iš kiekvienos karvės išpareigojau primelžti po 2700 kg pieno. Savo žodį ištesėsiu. O TSKP XXII suvažiavimą mes, kolūkio melžėjos, pasitiksim su naujomis darbo pergalėmis, su naujais laimėjimais didinant gyvulininkystės produktų gamybą.

R. BALZAITE

«Gegužės Pirmosios» kolūkio karvių melžėja

„KAIP DIDELIAME MIESTE!..“

— Žiūrėk, Pranai, — džiaubiasi — prašau: kelios minutės, gėsi pramkombinato dirbtuvių ir tu jau vietoje. O patogumas šaltkalvis Algis Martinonis savo koks! Jau beveik kaip didelio darbo draugui, brigadininkui me mieste!..

Pranai bukiui, — Kupiškioje jau Na ir kaip nebesidžiaugti, kai yra ir „Taksi“. O ar seniai naujoji susisiekimo priemonė autobusai gatvėmis pradėjo „Taksi“ tave gali nuvežti į vaikščioti? bet kurį rajono kampelį. Rūpi-

— Taigi, Algi, — pritarė namasi šiandieną tarybinio žmoudraugui Pranas Bukys, — auga gaus gerbūviu.

mūsų miestas. Dabar kur pano-

B. GUŽUTIS

ŽMONĖS GYVENS NAUJUOSE BUTUOSE

Kiekvienas praeivis, besukubėdamas Kalinino gatvės link malūno ar į miesto centrą, būtinai nors minutei stabteli ties naujai bekylančiomis gyvenamojo namo sienomis. „Dar taip seniai šiame kam-

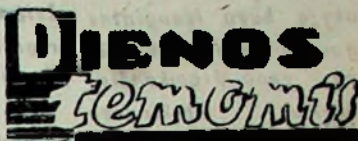
pe iškilo 12 butų gyvenamasis namas, o štai jau ir vėl naujo trečios aukštos į pabaigą besiveržiąs, — pamąsto praeivis. — Kaip greitai statosi gimtasis miestas.“

— Dar taip seniai šiame kam-

pe iškilo 12 butų gyvenamasis namas, o štai jau ir vėl naujo trečios aukštos į pabaigą besiveržiąs, — pamąsto praeivis. — Kaip greitai statosi gimtasis miestas.“

da mūsų miesto gyventojai vėl pravers naujų butų duris. Belieka tik palinkėti statybininkams sėkmingą darbą, kad dar geriau įrengtų ir pilnai sutvarkytų butus gautų darbo žmonės.

J. VALAITIS

KAIP PANAUDOSIME TECHNIKĄ, AUGINDAMI CUKRINIUS RUNKELIUS IR KUKURŪZUS

Praėjusiais metais „Atelies“ kolūkio mechanizatorius Antanas Kručas 36 ha plote prižiūrėjo kukurūzus. Mažai ką bereikėjo grandies nariame rankomis dirbti, nes mechanizatorius juos pasėjo, skersai — išilgai purno tarpavagių, apkaupė daigus. Šiais metais energingas mechanizatorius Antanas Kručas pasirūš vienas auginti kukurūzus 63 ha plote. Be kukurūzų jis augins ir cukrinius runkelius. Tam reikalui kolūkyje jau parengta technika, specialūs kultivatoriai ir purtuvai.

Geriausiais „Nemuno“ kolūkio mechanizatorius Rimantas Navarskas šiais metais mechanizuotai augins kukurūzus 50 ha plote. Tiek pat jis išpareigojo prižiūrėti ir cukrinių runkelių. 56 ha kukurūzų ir nemažai cukrinių runkelių augins „Šviesos“ kolūkio traktorininkas Feliksas Mickevičius. Šie geriausi kolūkių mechanizatoriai jau parengė ir atremontavo technika cukrinių runkelių, kukurūzų sodinimui ir jų priežiūrai.

Tačiau taip dirba tik pirmūnai atskiruose kolūkiuose. Bendrai paėmus, pasiruošimas mechanizuotai auginti cukrinius runkelius, kukurūzus rajono kolūkiuose vyksta dar labai lėtai. Norint nesuveluoti šių kultūrų sėjos, reikia, kad jau dabar visa technika jų priežiūrai ir sodinimui būtų pilnai parengta. Kas gi nežino, kad cukrinių runkelių derlius priklauso nuo ankstyvo jų pasodinimo ir kruopščios tolimesnės priežiūros.

Nesirengiama mechanizuotai auginti kukurūzų, cukrinių runkelių „Juodpėnų“, „Švyturio“, „Skodinio“ kolūkiuose. Praėjusiais metais čia buvo išauginti negausūs šių kultūrų derliai. Bet, matyt, kolūkių valdyboms mažai rūpi, kad sėkmingai būtų išspręstas pašarų klausimas.

Nuo to, kaip bus mechanizuota cukrinių runkelių, kukurūzų priežiūra, priklausys jų derlius. Todėl dabar darykime viską, kad artimiausiomis dienomis šioms darbams būtų pilnai parengta visa technika. Mechanizuokime šiu vertingų pašarinių kultūrų pagrindinius darbus ir tuo užtikrinsime gausų jų derlių. Niekomet nepamirškime, kad be cukrinių runkelių, kukurūzų nebus ir pieno, neįvyksime socialistinių išpareigojimų gyvulininkystės produktų gamyboje. Nebekartokime senų klaidų, kai cukrinių runkelių, o ne retai ir kukurūzų, būdavo auginami rankomis, beveik nepanaudojant technikos.

B. LAUCHIUS

Rajono mašinų-traktorių parko priežiūros inspektorius, redakcijos neofatino žemės ūkio skyriaus narys

GERIAUSIAI DIRBA TIE, KURIE MOKOSI

Mūsų kolūkyje svarbiausiose gamybos srityse dirba jaunuimas. Nemaža iš jų — komunistai ir komjaunuoliai. Kur jaunos, stiprios rankos, ugningos širdys, ten nuverčiami kalnai. Todėl nenuostabu, kad praėjusiais metais pas mus kolūkyje buvo išaugintas gausus grūdinių kultūrų, ypač žiemkenčių, derlius. Atskiruose plotuose vidutiniškai žiemkėnų derlius gautas virš 15 cent iš ha.

Laukininkystės brigadininkai Jonas Šulskys, Vytautas Mičiūda gerai savo darbo meistrai. Dar praėjusiais metais prie rajono žemės ūkio inspekcijos jie baigė brigadininkų kursus. Dabar jie gerai mokosi ratelyje TSKP istorijai studijuoti. Mūsų brigadininkai ne tik susipažįsta su garbinga TSKP istorija, bet ir su dabartiniais Partijos keliais. Dabar uždaviniams. Dabar uždaviniams. Dabar uždaviniams.

Ne tik kolūkyje, bet ir už jo ribų garbina karvių melžėja Aldona Zakarauskaitė. Nors nelengvos pas mus darbo sąlygos melžėjoms, bet ši jaunoji komunistė ryžtingai šalina trūkumus, sėkmingai vykdo įsipareigojimus pieno gavyboje. Kaip reikia kovoti už Partijos iškeltų uždavinių įgyvendinimą, kaip nugalėti sunkumus, grūdinti valią, Aldona sužino, studijuodama garbingą Komunistų Partijos istoriją.

Sėkmingai rateliui mėnesio kursuose k-

piškėje ir susipažįsta, TSKP istorijai studijuoti vadovauja komunistė Elvyra Juškėnaitė. Komunistai ir komjaunuoliai susirenka kiekvieną trečiadienį

ir su įdomumu klausosi propagandininko paskojimo, pasidalina mintimis, išsiaiškina juos dominančius klausimus.

STASĖ ŽILINSKAITĖ
„Pirmūno“ kolūkio pirmosios partinės organizacijos sekretorė

Vilniaus kooperatinis technikumai — stambi prekybos darbuotojų kalvė. Šiuo metu čia mokosi 1100 jaunuolių ir merginų, iš kurių 700 studijuoja neakivaizdinio būdu. Per septynmetį čia bus paruošta du tūkstančiai prekybos darbuotojų.

Technikumo moksleiviai turi įrengtas mokymasis maisto produktų ir pramoninių prekių parduotuves, chemijos, buhalterinės apskaitos, visuomeninių mokslų ir kitus kabinetus, laboratorijas. Technikumui priklauso maisto produktų parduotuvė, didžiulė valgykla ir moderniška virtuvė, bufetai, konditerijos cechai. Šiose prekybos įmonėse pardavėjais, virėjais, prekių žinovais, kasininkais ir paprastais darbininkais dirba moksleiviai. Čia jie įgyja praktinio darbo įgūdžius.

Nuotraukoje: Vabalninko kooperatyvo darbuotojos-neakivaizdininkės (iš kairės į dešinę) Benjamina Petrėnienė, Valerija Mackevičiūtė ir Stasė Šleivytė atlieka maisto cheminius tyrimus.

M. Baranausko (ELTOS) nuotr.

PAS BROLIUS LATVIUS

LABAI gerai, kada dar mokykloje jaunimui skiepyjame tautų draugystės jausmus. Šiuo keliu ir eina VI. Rekašaus v. vidurinės mokyklos mokytojų ir moksleivių kolektyvas. Mokykloje jau kuris laikas aktyviai veikia internacionalinis klubas, kurio branduolį sudaro vyresniųjų klasių moksleiviai. Šio klubo nariai ne tik susirašinėja su kitomis respublikomis, bet gi dar ir patys organizuoja įvairias draugystės išvykas pas kaimyninių brolišių respublikų moksleivius, sportininkus.

Nesenai VI. Rekašaus v. vidurinės mokyklos sportininkai svečiavosi pas savo kaimynus—latvius, kur Bauskės I vidurinės mokyklos sporto salėje draugiškai susitiko su vietos krepšininkais. Šeimnininkai mūsų mokyklos sportininkus sutiko gana šiltai. Salėje, matomoje vietoje, buvo iškabintas lietuvių kalba šūkis: „Sveikiname Lietuvus sportininkus!“ Ablejų moksleivių. Ateityje savo

respublikų moksleiviai draugiškoje aplinkoje pasikeitė dovanomis bei sportinėmis galrelėmis. Bauskės I vidurinės mokyklos direktorius susirinkusiesiems pasakė nuoširdžią sveikinimo kalbą. Po to, krepšinio aikštutėje užvirė atkakli sportinė kova. VI. Rekašaus v. vidurinės mokyklos krepšininkės savo varžoves įveikė rezultatu 48:27 (24:18). Mūsų berniukai taip pat parodė daug ryžto ir valios, nugalėdami Bauskės I vidurinės mokyklos sportininkus rezultatu — 53:52 (19:18). Gera žaidė savo komandose J. Juodelytė, A. Dulksnytė, G. Mikuckaitė, E. Samulionis, E. Jurkštas ir kiti.

Atgal vyko moksleiviai patenkinti savo pergale ir užsimėgusieji nauja nuoširdžia draugyste tarp dviejų tautų — lietuvių ir latvių — moksleivių. Ateityje savo

mokykloje jie lauks svečių iš draugiškosios Bauskės. Juk pas mus tautų draugystei keliai — visur alvirai!

K. DUBINSKAS
VI. Rekašaus v. vidurinės mokyklos mokytojas

Nuotraukoje: karvių melžėja, komunistė Birutė Audickaitė.

IŽYMUS PASKAITININKAS - A TEISTAS KUPIŠKYJE

— O dieve, dieve, ne- kaip kalbėjo pranešėjas, jaugi ir patys popiežiai — savo aukso atsargomis gyvendavo su vienuolė užima antrą vietą kapi- mis,— vos ne su ašaromis talistiniame pasaulyje akys kalbėjo išeidama iš (pirmoji vieta priklauso kultūros namų, juoda ska- JAV). Nors Vatikane vos ra apsigaubusi, moterėlė. 940 gyventojų“.

— O ar galėjo popiežiai žudyti?—stebėjosi kita.

— Ar gi negirdėjai, ką kalbėjo paskaitininkas, — įsiterpė trečia. — Juk ir pats lektorius savo laiku vos ištruko iš paties popiežiaus, jo sėbrų nagų, is paties Vatikano.

— Nejaugi ir Lietuvoje tokie kunigai?

— Perskaityk J. Ragauską knygą „Ite, missa est“ ir daug sužinosi apie mūsų dvasiškių gyvenimą. Žinok — kokie popiežiai, dievo įpėdiniai žemėje, tokie ir jų tarnai...

Panašius pokalbius galima buvo girdėti, kada paskaitos klausytojai pilni išpūdžių paliko Kupiškio kultūros namų salę, kur jiems paskaitą skaitė respublikos politinių ir mokslinių žinių sklaidimo draugijos narys drg. Bezlastas. Pats paskaitininkas daugiau negu dvylika metų mokėsi Vatikane. Jis, ten besimokydamas, ne kartą savo akimis matė, kaip apgaudinėjami tikintieji, kaip iš to lobsta tamsybių, apgaules ir besaikio turto voras — Vatikanas, popiežiai, jų svita. „Dabar Vatikanas, —

— savo aukso atsargomis užima antrą vietą kapi- talistiniame pasaulyje (pirmoji vieta priklauso JAV). Nors Vatikane vos 940 gyventojų“.

Paskaitininkas savolai- ku irgi buvo labai religingas, baigęs aukštąjį teologijos mokslą. Antrojo pasaulinio karo metu gyveno ir mokėsi Vatikane. Čia jis įsitikino, kad ši popiežiaus valstybė — pati reakcingiausia ir apgaulingiausia. Vatikanas aktyviai rėmė Italijos ir Vokietijos fašistus, laimino žudikus, jų ginklus.

Paskaitininkas savo akimis matydavo popiežių ir aukštuosius jo tarnus dvasiškius. Popiežius ir jo tarnai, jų elgesys, kaip teigė pranešėjas, ir sugriovė jo tikėjimą. Tie žmonės, kurie mokydavosi aukštosiose Vatikano dvasinėse mokyklose ir nusto davo tikėti, atsisakydavo šventinimų, dingdavo „be žinios“. Tik atsitiktinumo dėka pavyko pabėgti iš popiežiaus valstybės pa- čiam pranešėjui.

Šios paskaitos klausėsi daug ir tikinčiųjų. Nėra abejonės, kad ne vienas po paskaitos pagalvojo, kaip juos apgaudinėja dvasiškliai, patys popiežiai.

V. MASILIONIS
Redakcijos neatsitinko propagandos agitacijos skyriaus vedėjas

NAUJOS KNYGOS

KUPIŠKIO

KNYGYNE

Štormas. T. AUDROS RAITE- lio (novelelių rinkinys). 394 psl. Kaina 58 kp.

Žymaus XIX a. vokiečių literatūros klasiko ir poeto kūrinys. Šiame rinkinyje skaitytojas ras geriausią jo novelę: „Almeno ežeras“, „Audros raitelis“, „Universitetas“ ir kt. Svarbiausią vietą užima „Almeno ežeras“, viena iš pirmųjų novelių, išgarsinusi Štormo vardą pasaulyje, ir „Audros raitelis“, pastutinis jo kūrinys.

Travenas B. MEDVILNĖS RINKINYS. Romanas. 351 psl. Kaina 61 kp.

Žymaus Mokslo gyvanančio ir vokiečių kalba rašančio rašytojo knyga. Nors jau praėjo keli dešimtmečiai nuo pirmosios jo knygos pasirodymo, tačiau ir po šiai dienai niekas nežino apie rašytojo kilmę, praeitį ir dabartį. Romano autorius iš medvilnės taukų nuveda skaitytoją į kepyklas, restoranus, prostitucių kvartalus ir priverčia jį pajusti viso to gyvenimo skonį. Knyga parašyta labai gyvai ir įtikinamai.

Čotopadhaus S. SUDEGINTI NAMAI. 319 psl. Kaina 86 kp.

Tai vienas iš ryškiausių ir populiariausių indų rašytojo kūrinių. Svarbiausia romano problema — konfliktas tarp žmogaus jaunų ir indulzmo religijos. Pec Odoles, Mohimo ir Šureto tragedijų autorius parodo, kaip religijos dogmos trukdo žmonėms gyventi, ir kaip jos visad susikerta su gyvenimo teigiamomis vertybėmis.

Komunistė — GERIAUSIA MELŽEJA

Kai praėjusiais metais „Laukminiškių“ kolūkio karvių melžėjos, susirinkusios, prislėmė socialistinius įsipareigojimus, Birutė Audickaitė kalbėjo: — Merginos, jeigu davėme žodį, tai, žiūrėkit, kad netektų, rudenį suvedus rezultatus, raudonuoti!...

— Jeigu kolūkio valdyba padės, neteks raudonuoti! — nutarė kitos.

Prasidėjo įtempto darbo dienos. Merginos stengėsi iš visų jėgų. Tačiau prieškalyje žengė komunistė Birutė Audickaitė.

— Kas bebūtų, o savo įsipareigojimus — primelžti iš kiekvienos karvės po 2300 kg pieno — vis tiek įvykdysiu!

Ir kągi, komunistė Birutė savo žodį tesėjo. Prislėmtuosius įsipareigojimus ne tik įvykdė, bet ir 300 kg viršijo.

— Šiais metais tikimasi dar daugiau primelžti pieno iš kiekvienos karvės, — sako šaunioji kolūkio karvių melžėja.

Be abejo, ji savo žodį tesės, nes tai rodo jau pirmieji šių metų pasiekimai.

K. KARAZIJA

Priešakyje—daug darbo ir rūpesčių

Kai saulė žvilgtelėjo pro padūmavusius beržynus, Povilas Plintauskas jau žingsniavo per atbundačius kolūkio laukus. Žemė alsavo pavasarį. Linksmai čireno vyturiai. Povilas sustojo valandėl.

— Pavasaris. Greitai prasišės sėja... — galvojo jis.

Povilui šis pavasaris ypatingai svarbus. Juk jis brigadininkas. Dar ir dabar jo ausyse skambėjo pirminko Povilo Šulco žodžiai:

— Pasitikiu tavimi. O jei bus sunku, atlek, padėsime, patarsime...

Povilui Plintauskui jau gerai pažįstama brigada. Kiekviena žemės pėda žinoma, kiekvienas laukas šimtus kartų apelitas.

Iš giliaus susimastymo ji pažadino linksmas vyriskas balsas:

— Brigadininke, šlandien trąšų sėja bus baigta!

Brigadininkas krūptelėjo. Netoli kelių judėjo virutinė vežimė su trąšomis. Kolūkiečiai Petras Balčiūnas, Feliksas Kacinauskas,

Antanas Kibas važiuojo tręsti dauglamečių žolių ir žiemkenčių. Jomis buvo patręšta 50 ha dobilų ir 40 ha žiemkenčių.

Eidamas į kolūkio kontorą, Povilas Plintauskas užsuko į garažą, kur mechanizatoriai Algis Martinka, Liudas Šeštokas ir Jonas Alekna remontavo kukurūzų sėjimąją. Pamatę brigadininką, mechanizatoriai sujudo:

— Mūsų traktoriai, kaip kariai išrikuoti. Nors ir ryt į laukus!

— Gerai, vyras! Ir vėl Povilas Plintauskas žengė laukais. Užsukęs į kolūkio grūdų sandėlius, brigadininkas apsidžiaugė:

— Vadinas, grūdai išvalyti! Puiku, draugai!

Daug darbų, daug rūpesčių! Tačiau brigadininkas patenkintas — jis didžiojo komunizmo rūmo statytojas!

B. ŠEŠTOKAITĖ

Melžėja Genė Žiaubrytė

Jau devintus metus „Skodinio“ kolūkio karvių melžėja dirba Genė Žiaubrytė, tačiau dar iki šiol niekas nepamena, kad ji pavėluotai atvyktų į fermą, blogai melžtų ir prižiūrėtų visuomenines karves. Tai — nesigailinti jėgų, triūsio mergina, kuri sėkmingai kovoja, kad diena iš dienos būtų gaudama vis daugiau ir daugiau pieno.

— Genė — pirmoji į fermą, ir

paskutinioji iš jos, — dažnai apie šią darbščią merginą kalba kitos karvių melžėjos. Stropiai prižiūrimos, gerai šeramos karvės nesulyso per žiemą, ir Genė Žiaubrytė šiais, trečiaisiais septynmečio metais, įsipareigojo vidutiniškai iš kiekvienos prižiūrimos karvės gauti trečdaliu daugiau pieno negu praėjusiais metais. Sąžiningai dir-

ba ir pieno vežikas Petras Bernotavičius. Jis — dažnas pagalbininkas melžėjoms, ypatingai verselių augintojoms Z. Vilutytėi ir M. Vaskaitėi. Pienas visada laiku išvežamas į pieninę, laiku pristatomas ir llesas pienas. Jo pavyzdžiu reikėtų pasekti ir pieno vežikui Žasniui, kuris iš pieninės dažnai grįžta su „kvapeliu“.

D. BOČIULYTĖ
Z. PURTULIS

Iš mokyklos suolo—į fermą

Dar būdama mokyklos suole Birutė Jokubkaitė galvojo apie gyvulininkystės fermas. Traukė ją melžėjos darbas. Septynmetė mokykla užbaigta. Birutė nedvejodama pradeda dirbti „Alizavos“ kolūkio karvių melžėja. Jos pavyzdžiu pasekė ir Ona Baltrėnaitė. Prieš tai karves melždavo šių merginų motinos, bet dabar jas pavaduoja jaunos rankos.

Patenkintos merginos savo

darbu. Jomis rūpinasi ir kolūkio valdyba: įrengtas jaunos poilsio kambarys, kuriam visada rasi naujausius laikraščius, įvairių knygų. Čia visada švaru ir tvarkinga. Nuolat gilindamos savo žinias, jaunosios merginos pasiekia, kad vis daugiau būtų gaudama iš kiekvienos karvės pieno, kad prisilimtelėtų socialistiniai įsipareigojimai būtų ne tik įvykdyti, bet ir viršyti.

V. VILUTIS

Jie rodo pavyzdį

PAIVAIRINKIME JAUNIMUI POILS!

Mūsų poilsio vakaruose, festivaluose ir kitose masinėse jaunimo pasilinksminimo šventėse dar neretai sutinkame „Suktinį“, „Klumpakojį“, „Norio miego“, „Polką su ragučiais“ ir kitus nuotaikingus, gražius, linksmus liaudies šokius bei žaidimus. Tai labai gerai ir sveikintina!

Mūsų jaunimas, kaip ir darbe, moksle, taip ir poilsio metu, ieško vis ko nors naujo, įdomaus, gražaus. Tačiau, beieškant vis naujo ir naujo, kartais jaunuoliai ar jaunuolės nueina į kraštutinius, iškreipdami šoki, muziką ir t. t. Pavyzdžiui, pas mus kartais soka „Rumba“, deja, kuri netpažinti, kad tai jo šalies šokis. Kaip jis baltai iškreipomas!

Ypač biau ir nepakenčiama, kada vaikinai nemoka mandagiai pakviesti merginos šokiui. Žiūrėk, atsiranda koks „drąsuolis“ ir žengia prie mergaitės laikydamas rankas už nugaros, o kartais dar gražiau—kisenėse. O ką bekalbėti apie „kvapelį“... „Kaip gi be šimto gramų eisi šokti!“ — kalba vaikinai. — Nėra linksnumo!.. Man atrodo, kad merginos, gerbdamos save, visiškai neturėtų su

Gerbia „ALIZAVOS“ kolūkio trečios brigados nariai savo brigadininką Bronių Medelinską. Jis — sumanus ūkinį darbų organizatorius, o taip pat rūpinasi ir kultūriniais kolūkiečių reikalais. B. Medelinskas savo namuose įsteigė kilnojama bibliotekėlę, kurios knygomis noriai naudojasi kiekvienas brigados narys.

V. ŠTOBA

Kiekvieną rytą „ŽA-DEIKIŲ“ kolūkio trečioje brigadoje suburzgla traktorius, kolūkiečių vadinamas „raudoniuku“. Traktorių prižiūri kolūketis A. Kučinskas. Kartu su A. Kučinsku dirba ir P. Koplūnas. Čia plaunamos stogų dengimui lentelės.

R. ŽEMAITIS

SUBAČIAUS kultūros namuose dažni svečiai ne tik jaunimas. Čia beveik kiekvieną dieną atsitanko ir pagyvenę kolūkiečiai, darbininkai. „Negailu nepaminti Marijonos Smolovienės, Marės Zaborskienės, Šalkauskienės vardų, — dažnai sako Subačiaus gyvenvietės kultūros namų direktorius Stasys Sasnauskas. — Nors jos turi jau po 50—60 metų, tačiau gana gyvai ir linksmai sukači šokių ratelyje“.

A. BALINSKAS

GAMYBOS ORGANIZATORIUS

Kauno rajono „Gintaro“ kolūkis—vienas pirmųjų respublikoje ūkių. Štai jau devinti metai jam vadovauja komunistas Dimitrijus Lebedevas. Prityrusio gamybos organizatoriaus vadovaujami, kolūkiečiai kasmet pasiekia puikius rezultatus laukininkystėje ir gyvulininkystėje. Pernai iš kiekvieno hektaro čia buvo išauginta daugiau kaip po 18 centnerių grūdų ir po 317 centnerių cukrinių runkelių. Kiekvienam 100 hektarų naudmenų pagaminta po 750 centnerių pieno ir daugiau kaip po 200 centnerių mėsos.

Po TSKP CK sausio Plenumo, kurio darbe dalyvavo ir žemės ūkio artėlis pirminkas D. Lebedevas, kolūkyje su nauja jėga išsiplėtė kova už tolesnį smarkų gamybos pakilimą. Kolūkiečiai pasižadėjo žymiai pakelti žemdirbių kultūrą, siekiant trečiaisiais septynmečio metais išauginti iš kiekvieno hektaro po 20—22 centnerius grūdų. Gyvulininkystės darbuotojai įsipareigojo 100 hektarų naudmenų pagaminti po 850 centnerių pieno ir 100 hektarų arimų — po 100 centnerių kiaulienos.

girtais vaikais šokti.

Ir vis dėlto kaip gi pavairinti mūsų jaunimui poilsį? Šiuo klausimu susidomėję yra Vl. Rekašiaus vardo vidurinės mokyklos moksleiviai, o taip pat komjaunimo organizacija, kurios sekretoriumi dirba B. Vaskelytė. Ten jau nebenauijama, kad moksleivių pasilinksminimų metu šokami lietuvių ir kitų tautų liaudies šokiai ir žaidimai.

Tai turėtų būti praktikuojama ne tik mokyklose, bet ir kolūkiuose, įmonėse, įstaigose ir kitur. Jaunimo pasilinksminimai turi būti įdomūs ir kultūringi!

V. SEMENAS
Rajono kultūros namų instruktorius

„GIEDORKOS SAŽINĖ“

Tokio pavadinimo straipsnelis buvo atspausdintas „Stalino keliu“ laikraščio 20 (1503) numeryje. Jame laikraščio skaitytojas P. Žilevičius kritikavo „Vedrupio“ kolūkio vėl. sanitarą Vladą Zuloną ir jo

žmoną Anelę, kurie grobstė visuomeninius grūdus, skirtus kolūkio vištų lesinimui.

„Vedrupio“ kolūkio pirminkas T. Jakubėnas redakcijai praneša, kad bus iškeltos visos straipsnelyje iškelti faktai pasitvirtino.

Valdybos nutarimu Vladas Zulonas iš einamųjų vėl. sanitaro pareigų atleistas, byla perduota prokurorui. Iš A. Zulonenės netrukus bus iškeltos visos straipsnelyje iškelti faktai pasitvirtino.

„APTARNAUJA“ GENĖ AŽUBALYTĖ

„Stalino keliu“ laikraščio 21 (1504) numeryje tokio pavadinimo žinutė buvo atspausdinta skyrelyje „Genys tūkseenas“. Joje buvo iškelta kritika „Salamiesčio“ kolūkio par-

nės Ažubalytės adresu, kuri blogai, nemandagiai aptarnauja pirkėjus.

Kupiškio kooperatyvo reikalų valdytojas A. Tautvydas praneša, kad žinutėje iškelti faktai at-

tinka tikrovę. „Salamiesčio“ kolūkio paroduotuvės vedėjas G. Ažubalytė pareiškė, kad pirkėjus aptarnauti kultūringai ir sąžiningai.

MŪSŲ GIMTASIS MIESTAS

(Tęsinys. Pradžia Nr. 22 (1505)).

1940 metais, atkūrus Lietuvą Tarybų valdžiai, laisviau atsikvėpė kupiškėnai. Darbo žmonės su didžiąja energija ir džiaugsmu ėmėsi kūrybingo darbo, statant socializmą mūsų šalyje. Buvo įgyvendinta visa eilė reformų, sparčiai tempais ėmė kilti žemės ūkis, plėtis pramonė. Ši taikų kūrybingą darbą 1941 metų birželio 22 dieną nutraukė hitlerinų grobių įsiveržimas į mūsų šalį.

Vokiškosios okupacijos metais Kupiškio miesto ir apylinkių darbo žmonės pergy-

veno visus okupantų žiaurumus, įvykdytus balsius žvėriškumus. Apie jų žvėriškus darbus byloja du kapinynai, kuriuose palaidoti tūkstančiai nužudytų taikų tarybinių piliečių: daugumoje senelių, moterų, vaikų.

O kiek žmonių nukankinta koncentracijos stovyklose, prie įvairiausių darbų!

Išlaisvinus Tarybinei Armijai Kupiškį iš hitlerinės prispaudos, nuvijus okupantus ir jų pakalikus tolyn į vakarus, atkūrus mieste savąją Tarybų valdžią, vietos darbo žmonės ėmėsi miesto atstatymo, rekonstrukcijos ir jo plėtimo darbų. Diena iš dienos buvo gydomos karo padarytos žaizdos. Per trumpą laiką miesto centre buvo įrengta graži aikštė, pastatyti kultūros namai, elektrinė, pirtis, įrengta spaustuvių ir t. t.

Buržuazijos valdymo metais Kupiškio darbo žmonės galėjo tik svajoti, kad kada nors mokyklose galės mokytis jų vaikai ir jie patys. Šios svajonės virto realia tikrove tik atkūrus Tarybų valdžią visoje Lietuvoje, o tuo pačiu ir Kupiškyje. Dabar Kupiškio miesto mokyklose mokosi ne tik dirbančiųjų vaikai, bet ir patys darbininkai, kolūkiečiai.

Tarybų valdžios metais Kupiškis pasipuošė visa eile naujų komunalinių namų, kuriuose įrengti patogūs darbo žmonėms butai, krautuvės bei įstaigos. Tikrai gali didžiulis kiekvienas kupiškėnas nauja, keturaukštė vidurinė mokykla, universalinė bei maisto parduotuvėmis, nauja valgykla, buitinių taškų kombinas ir kt.

Ypatingai Tarybų valdžios metais pakilo Kupiškio ekonomika. Sukurta vietinė pramonė. Dabar rajone yra smarkiai išplėsta statybinių medžiagų ir durpių-kraiko gamyba. Didelį vaidmenį vietinės pramonės vystyme vaidina Lėvens slėnyje esą devono periodo dolomitas, kuriuos galima naudoti kaip statybinių akmenį, o be to, iš jų yra gaunamos kalkės. Kalkės daugumoje naudojamos statybinių blokų gamybai, o taip pat daug jų išslunčiama už rajono ribų. Šios rūšies gamykla įsikūrė 1957 metais.

Iš kitų veikiančių įmonių Kupiškyje yra sviesotos gamykla ir valstybinis malūnas.

Ryšių palaikymui su kitais respublikos rajonais ir su sostine Vilniumi tarnauja ne tik geležinkelio linija, bet gausus autotransportas, o taip pat oro transportas.

(B. d.).

UŽ TVARKĄ, ŠVARĄ, GROŽĮ

Čia pat pavasaris. Dar viena, kita savaitė, ir mūsų laukai pasipuoš nauju žaliu rūbu, ūksmingose giriose pragys lakštingala. Puikų pavasarį! Tačiau, kad dar gražesnė būtų mūsų buitis, kad dar daugiau turėtume žalumų, jau dabar tam turime ruošis.

Prie kiekvieno gyvenamojo namo reikia pasodinti gėlių, užveisti darželius, pasodinti medelių, valsekrių. Kiekvienas klemas, kiekvienas kampelis turi būti išvalytas, kad malonu būtų į jį įeiti, kad traukte trauktų tavo akį.

Kai apie visa tai galvoji, pirmiausia, prisiminti mūsų gimtojo miesto gyventojus Stefaniją Glemžaitę (J. Janonio g.), Oną Paulauskienę (M. Gorkio g.) ir daugelį kitų. Jų klemuose visuomet švaru, tvarking-

ga, daugybė žalumynų, gėlių, medelių. Nuošalesnėse vietose gerai įrengtos paplavų duobės, sąslavų dėžės.

Tačiau, toll gražu, ne visur taip. Dar gana daug mūsų miesto gyventojų į tai nekreipia rimtesnio dėmesio. Visa eilė individualių namų savininkų buvo nubausti administracinėmis baudomis. Iš tokių paminėtini Stasys Žitūkas (Vytauto g.), Petronėlė Bražienė (Ugniagesių g.), Antanina Mironienė (Vytauto g.), Genė Petrauskienė (Vytauto g.) ir kiti.

Daug mūsų miesto žmonių gyvena komunaliniuose butuose, prie kurių yra įrengtos paplavų duobės, sąslavų dėžės. Tik visa bėda, kad jos labai retai valomos ir dažniausiai, yra ten, kur jas sunku gyventojui pasiekti, kur didelis purvas, šlapia... Man atrodo, tuo turėtų ateltyje susidomėti ir butų valdyba.

Švara — tai, visų pirma, sveika, graži mūsų buitis. Tad kovokime už ją!

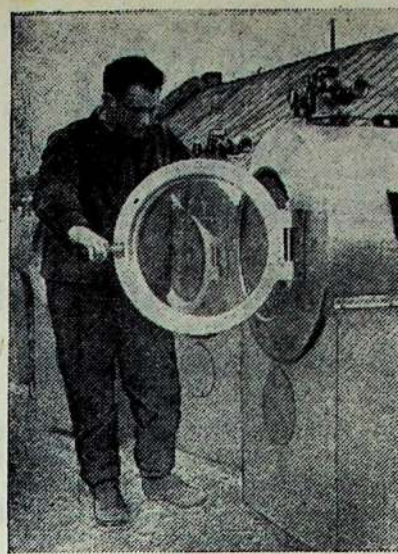
K. PETRAUSKAS
Miličijos darbuotojas

Neseniai VI. Rekašaus v. vidurinė mokykla mokytojai suorganizavo satyras ir humorą vakarą. Vienuo likto M. Stankevičiūtė paskaitė ištrauką iš Džeko Londono knygos „Trys valtyje“, o dešimtoji Regina Guobaitė — ištrauką iš Petro Cvirkos romano „Meisteris ir sūnūs“. Nemažai satyrinių bei humoristinių straipsnių vakaro metu paskaitė literatų būrelis

nariai Marytė Sadulaitė, Giedra Aleknaitytė ir kiti mokytojai. Vakaro suorganizavimui bei jo pravedimui daug padėjo mokytoja Vilčinskienė.

V. JAUNIŠKIS
A. PETRAITIS

KOVO 26 D. PAVASARIO ŠVENTĖ NEĮVYKS.

Alytaus „Ūkmašinos“ gamykla pradėjo masiškai gaminti skalbimo mašinas. Tai labai patogūs įrenginiai, kurie bus naudojami gyvenamųjų namų, įvairių įmonių ir tarybų skalbyklose. Skalbimo mašinos turi didžiulę paklausą. Pirmosios šios mašinų slantos iškeltos į Baltarusiją, Latviją, Estiją, Rusijos Federaciją ir kitas sąjungines respublikas.

Nuotraukoje: mechaninio ir liejimo cecho vyr. meistras Jonas Juknevičius apžiūri surinktas skalbimo mašinas.

M. Baranauko (ELTOS) nuotr.

Vaikų nelaimė

Prie trobelės lango susispietę alkani, išsigandę, slėmiami akutėmis vaikučiai. Daždomis grįžtančių tėvų. Jie laukia grįžtančių tėvų. Laukus nužengia sutemos, bet tėvų vis dar nematyti. Už langų jau gili naktis...

— Eikite gulti, vaikeliai, — prašo juos senelė. — Bet duonytės mes norime... — priešinas vaikai.

Nusišluosto senelė ašarotas akis ir vargais negalais suguldo alkanus, verkiančius vaikus.

Išaušo. Tėvų vis dar nematyti. Ir vėl priešakyje alkana, skausmo ir nežinios pilna diena.

— Kada gi jie grįš? — klausia vaikučiai.

Deja, to senelė nežino ir negali atsakyti.

Tik po dviejų parų girti ir pikti į namus grįžo tėvai. Kasgi jie? Kodėl gi jiems taip nerapi vaikai?

Antanas Jonuška, gyvenantis Vidugiriu kaime, turi gerus nagus, tik vilna bėda, kad jo uždirbti pinigai pavirsta vien tik į degtinę. Dar daugiau, prisigėręs degtinės, jis taip ima slauti, daužyti, jog nei kaip žmogulį sakyti.

O viską turi pernešti mažamečiai vaikučiai. Daždomis grįžtančių tėvų. Jie laukia grįžtančių tėvų. Laukus nužengia sutemos, bet tėvų vis dar nematyti. Už langų jau gili naktis...

— Sumuša mane, sudaužo... Tal vargelis...

Gal tās ir tiesa. Bet ne kiek geresnė ir Julija. Ne paslaptis, kad, nebeturėdama iš ko girtuokliauti, ji eina į kitus kaimus ir skundžiasi:

— Viską sunaikino ugnis, kaip stovim likome... Pagelbėkit, sušelpkit!

Patiki geraširdžiai žmonės. Vienas drabužių pakla, kitas maisto duoda. Bet viskas vėliau nuelna tik į bonką...

— Geria Julija, oi, kad geria, tai geria...

Štai dėl ko taip vargsta jų vaikučiai. Dėl tėvų girtuokliavimo jie ištisas dienas sėdi alkani ir nusiminę. Štai dėl ko jienevenantis Vidugiriu kaime, gali atplėsti akių nuo kelių, ar nepamatys grįžtančių tėvų, ar neatneš jie ko nors...

Mūsų visų pareiga — su drauslime girtuoklius, pa-

ima slauti, daužyti, jog nei kaip žmogulį sakyti.

J. EŽYS

IŠLOŠIAMIEJI INDĖLIAI — PATOGI IR NAUDINGA INDĖLIŲ RŪŠIS

Gyventojų patogumui taupomosios kasos priima iš jų įvairių rūšių indėlius: iki pareikalavimo, termininius, sąlyginus, išlošiamuosius ir kt.

Išlošiamieji indėliai nuo visų kitų indėlių skiriasi tuo, kad pagal juos indėlininkas gauna pajamas laimėjimais, o ne procentais. Išlošiamųjų indėlių tiražai mūsų respublikoje būna du kartus į metus.

Kiekvienam išlošiamųjų indėlių sąskaitų tūkstančiui tenka 25 laimėjimai. Iš 25 laimėjimų vienas laimėjimas — 200 proc., du laimėjimai po 100 proc., du po 50 proc. ir 20 po 25 proc. nuo indėlio likučio vidurkio už praėjusį pusmetį toje sąskaitoje, kuriai teko laimėjimas.

Artimiausiame laimėjimų tiraže galima dalyvauti įnešant įn dešimtį ir metų vidury-

je, bet šiuo atveju, vidutinio indėlio suma, o tuo pačiu ir galimo laimėjimo suma bus atitinkamai mažesnė. Kiekvienoje sąskaitoje reikia laikyti ne daugiau kaip 1000 rb., nes, jei teks laimėjimas sąskaitai, kurioje buvo laikoma daugiau, tai laimėjimas apskaičiuojamas pagal 1000 rb sumos indėlio vidurkį. Tačiau to galima išvengti, nes taupomoje kasoje galima atidaryti dvi arba keliolika išlošiamųjų indėlių sąskaitų.

Laimėjimo galimybės yra gana didelės, nes kiekviename tiraže laimėjimas tenka vienai iš 40 sąskaitų, o dviejuose kasmet vykdomuose tiražuose — vienai iš dvidešimties sąskaitų.

V. PETRULYTĖ

Kupiškio centrinės taupomosios kasos inspektorius

Redaktorius S. ZAUKA

Žinios

apie pieno gavybą

už 1961 m. kovo 11 dekadą

eil.Nr.	Kolūkio pavadinimas	Primelėta pieno iš 1 karvės litrais per dekadą	palyginus su praėjusios dekados t. d. (%) arba (-)
1	T. pirmūnas*	77,1	+0,4
2	Byčiat*	57,4	+1,2
3	Neris*	56,6	—
4	Alizava*	53,5	+1,3
5	Nemunas*	52,7	—
6	Salamiestis*	51,2	+0,6
7	Pergalė*	37,6	+0,4
8	Noriūnai*	34,0	+0,6
9	Aušra*	30,9	+0,9
10	G. Pirmoji*	30,8	+0,2
11	N. gyvenimias*	29,7	+0,2
12	Anišava*	27,4	+0,4

Viso I grupėje: 46,0 +0,5

1	Šviesa*	39,6	+0,7
2	Setekšna*	36,3	+0,2
3	Laisvė*	36,0	—
4	Vežionys*	32,4	+1,4
5	Vienybė*	30,5	+0,2
6	Aukštupėnai*	30,4	+0,1
7	Vedrupys*	30,0	+0,1
8	Pirmoji vaga*	29,1	+0,3
9	Ateltis*	27,4	+0,1
10	Juodpėnai*	27,0	+1,0
11	Pirmūnas*	26,2	+0,1
12	Žadeikiai*	24,0	+0,3
13	Pakupys*	21,5	+0,1
14	Aizaišnas*	19,9	+0,2
15	Lėvu*	17,2	—
16	Tiesla*	14,7	-0,1

Viso II grupėje: 28,7 +0,4

1	M. Melnikaitis v.	44,9	+0,9
2	Adomynė*	27,5	+0,1
3	Aukštaičiai*	27,1	-0,1
4	Sakalas*	27,1	-0,1
5	Mičurino v.	25,0	-0,4
6	Mūsų rytojus*	25,0	—
7	Laukminiškiai*	23,9	+0,1
8	Lukony*	23,1	+0,1
9	Uoginiai*	22,5	+0,4
10	Palanga*	21,3	—
11	Bugaiškiečiai*	19,9	—
12	Žalgiris*	18,1	—
13	Mituva*	17,1	—
14	Skodlnys*	17,1	-0,5
15	Svyturys*	14,3	+0,4
16	Pyvesa*	13,3	+0,2

Viso III grupėje: 23,6 +0,1

Viso rajone: 31,4 +0,2

*daugiau mažiau

Valstybinės statistikos rajono inspektorius

STALINO
KELIU

4 psl. 1961 m. kovo 25 d.